

08/10/2024

Τα θεμελιώδη μεθοδολογικά και φιλοσοφικά λάθη της Woke κουλτούρας - Του Αρχιμανδρίτη Θεοφίλου Λεμοντζή

/ [Γνώμες](#)

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=408054>)

Ποια είναι όμως τα κυριότερα μεθοδολογικά και φιλοσοφικά λάθη στα οποία υποπίπτει η Woke κουλτούρα τα οποία ακυρώνουν τόσο την ίδια όσο και το θεωρητικό της οικοδόμημα;

Πρώτον, η Woke κουλτούρα δεν είναι επιστήμη, αλλά είναι ιδεολογία και ως εκ τούτου είναι υποκειμενική κατασκευή έστω και αν οι οπαδοί την ταυτίζουν με την απόλυτη αλήθεια. Δεν είναι το αποτέλεσμα απροκατάληπτης έρευνας και μελέτης, χρήσης ορισμένης επιστημονικής μεθόδου, αλλά υιοθέτηση προσωπικών πεποιθήσεων, θεωριών και απόψεων όπως της Gayle Rubin[1] και της Judith Butler[2] οι οποίες υποστήριζαν ότι το «αρσενικό» και το «θηλυκό» είναι εξ ολοκλήρου κοινωνικές κατασκευές. Και όταν έγινε προσπάθεια να αποδειχθεί η εν λόγω θεωρία επιστημονικά με τα πειράματα που έκανε ο υποστηρικτής του «κοινωνικού φύλου», Νεοζηλανδός γιατρός John Money στο Πανεπιστήμιο Τζων Χόπκινς, κατέρρευσε παταγωδώς[3].

- Αρχιμανδρίτης Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας

Ο John Money έπεισε τους γονείς του μικρού David Reimer να τον μεγαλώσουν σαν κορίτσι, εξαιτίας της καταστροφής του πέους του παιδιού από ιατρικό λάθος όταν ήταν βρέφος, χωρίς να του πουν ποτέ ότι γεννήθηκε αγόρι. Συνταγογραφεί στο παιδί, το οποίο μετονομάστηκε σε Μπρέντα, μια ορμονική θεραπεία. Οι γονείς ντύνουν το παιδί με φουστάνια, του χαρίζουν κούκλες, του μιλούν στο θηλυκό γένος. Ο γιατρός θέλει να αποδείξει ότι το φύλο διδάσκεται και δεν είναι βιολογικό, ότι μόνο η εκπαίδευση κάνει τους ανθρώπους να συμπεριφέρονται ως άνδρες ή γυναίκες. Όμως η φύση εκδικείται διότι όταν η Μπρέντα μπαίνει στην εφηβεία, η φωνή της γίνεται ανδρική, εξομολογείται ότι έλκεται από τα κορίτσια. Σταματά τη θεραπεία, καταφεύγει στο αλκοόλ, γίνεται και πάλι Ντέιβιντ, αποσταθεροποιείται ψυχολογικά και αυτοκτονεί τελικά το 2004. Γι' αυτό το τραγικό τέλος ο John Money δεν κάνει καμία δήλωση[4] και βέβαια όλα αυτά αποσιωποούνται και από την Woke κουλτούρα. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι πρόσφατα οι βρετανοί γιατροί[5] και οι νομοθέτες στη Φλόριντα των Η.Π.Α απαγόρευσαν πια να δίνονται ορμονικά φάρμακα ως αναστολείς εφηβείας σε ανηλίκους που θέλουν να αλλάξουν φύλο[6].

Δεύτερον, κατά την ανθρωπολογική ερμηνεία που κάνει η Woke κουλτούρα συγχέει, ειδικά στη θεωρία περί φύλου, τη φύση με τη βούληση, την αναγκαιότητα με την ελευθερία. Το να αποδείξουμε ότι διακρίνεται η φύση από την ελευθερία και τη βούληση δεν χρειάζονται ιδιαίτερα θεωρητικά επιχειρήματα, επειδή η κοινή εμπειρία και η απλή παρατήρηση το αποδεικνύει. Η ίδια η γέννηση ενός ανθρώπου είναι αποτέλεσμα φύσεως και όχι βούλησης. Κανένας δεν μας ρώτησε εάν θέλουμε, ή πότε θέλουμε να γεννηθούμε ή ποιοι θέλουμε να είναι οι γονείς μας ή ποια χαρακτηριστικά θέλουμε ή ποιο φύλο θέλουμε να έχουμε διότι η φύση και η βιολογία επιβάλλει μια αναγκαιότητα και αδήριτη ανάγκη που υπερβαίνει τη βούληση και την ελευθερία του ανθρώπου. Το σπίτι του, λ.χ. παρατηρεί ο Μ.

Αθανάσιος, το κατασκευάζει κανείς αφού πρώτα σκεφτεί και αποφασίσει για το πώς θα γίνει. Τον υιό του όμως δεν μπορεί να τον προσδιορίσει οντολογικά με τη σκέψη και τη βούλησή του, αλλά απλώς τον γεννά «κατά φύσιν» υπακούοντας σε μια αναγκαιότητα της φύσεως[7]. Το ίδιο συμβαίνει και με τα βιολογικά χαρακτηριστικά (κοντός, ψηλός, έγχρωμος, λευκός, κ.ο.κ.) τα οποία δεν είναι δυνατόν να οριστούν ούτε να ακυρωθούν από την σκέψη και τη βούληση. Και το φύλο είναι έκφραση της φύσεως και όχι της βουλήσεως, το οποίο υπόκειται σε μια αδήριτη αναγκαιότητα και νομοτέλεια και δεν είναι αντικείμενο αυτοπροσδιορισμού όπως νομίζει η Woke θεωρία.

Τρίτον, η προσπάθεια εξάλειψης των διακρίσεων, όπως διατείνεται από την Woke ιδεολογία αποβαίνει σε εξάλειψη σε οντολογικό επίπεδο, όλων των ειδοποιών διαφορών[8] (φύλο, φυλή, ανατομία, φυσιολογία κ.α.) που δίνουν ταυτότητα στο ανθρώπινο πρόσωπο και ταυτόχρονα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Έτσι, π.χ. για την Woke ιδεολογία δεν είναι σωστή η φράση «γυναίκες με έμμηνο ρύση» αλλά μόνο «πρόσωπα με έμμηνο ρύση»[9] (μία ειδοποιός διαφορά που διακρίνει την γυναίκα από τον άντρα είναι η έμμηνος ρύση), ούτε «μητρικό γάλα» αλλά μόνο «γάλα στήθους»[10] (μία ειδοποιός διαφορά που διακρίνει την μητέρα από τον πατέρα είναι η δυνατότητα θηλασμού), αγνοώντας εσκεμμένως ότι δεν υπάρχει ούτε «πατρικό γάλα» ούτε «άντρες με έμμηνο ρύση». Εξαλείφοντας η Woke ιδεολογία τις ειδοποιούς διαφορές οδηγείται σε μια ουσιοκρατία[11], όπου οι άνθρωποι δεν διακρίνονται ως ιδιαίτερα πρόσωπα, με ετερότητα χαρακτηριστικών (π.χ. άντρας-γυναίκα, πατέρας-μητέρα, κλπ.), αλλά αποτελούν αόριστες και απρόσωπες ανθρώπινες ουσίες, ένας «χυλός», όπου απαλείφεται η ιδιαιτερότητά τους, χάριν μιας καταθλιπτικής ισοπεδωτικής ομοιομορφίας, με σκοπό να διασωθεί δήθεν μια ισότητα η οποία να μην είναι μαθηματική αλλά δεν είναι οντολογική και κοινωνική. Οι άνθρωποι δεν είμαστε αριθμοί μιας μαθηματικής εξίσωσης που πρέπει να επιτυγχάνεται η μεταξύ τους ισότητα απαλείφοντας τις ειδοποιούς διαφορές που μας χαρακτηρίζουν ως πρόσωπα αλλά όντα με ξεχωριστή, μοναδική ταυτότητα και ιδιαιτερότητα.

Τέταρτον, η θεώρηση και ερμηνεία της ιστορίας, της λογοτεχνίας και εν γένει της πνευματικής παράδοσης του παρελθόντος από την Woke κουλτούρα είναι αναχρονιστική. Ερμηνεύει το παρελθόν με τα «γυαλιά» του παρόντος, με κριτήρια και δεδομένα της σύγχρονης εποχής. Έτσι εκδοτικοί οίκοι, υπέρμαχοι της Woke κουλτούρας, επιστρατεύουν λογοκριτές, «αναγνώστες ευαισθησίας» όπως ονομάζονται, που αναλαμβάνουν την προσαρμογή των λογοτεχνικών έργων στις επιταγές της νέας συμπεριληπτικής γλώσσας, ακτιβιστές για το κλίμα επιτίθενται συμβολικά σε έργο του Βαν Γκόνγκ[12], ο Καραγάτσης[13], ο Μολιέρος και ο Γκαίτε[14] εξοβελίζονται, μνημεία και αγάλματα καταστρέφονται[15] και

πανεπιστημιακοί ενοχοποιούν την ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα για τη διάδοση της δουλείας, των εθνικών διακρίσεων, τον ρατσισμό και την αποικιοκρατία[16]. Το να αποδίδονται τα αρνητικά του σύγχρονου πολιτισμού μας στους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους και Λατίνους είναι σαν να προσπαθούμε να αποδείξουμε ότι ο εφευρέτης του αυτοκινήτου ευθύνεται για τα δυστυχήματα που συμβαίνουν καθημερινά γύρω μας, ο εφευρέτης του αεροπλάνου για τα αντίστοιχα αεροπορικά, κ.ο.κ. Άραγε, ποια σχέση μπορεί να έχει η αρχαία ελληνική φιλοσοφία με την απληστία και την ακόρεστη δίψα για πλούτο των συγχρόνων αποικιοκρατών; Δεν υπάρχει ουδεμία αιτιώδης συνάφεια ανάμεσα σε αυτά τα γεγονότα και μεγέθη και η αιτιώδης σύνδεσή τους είναι τόσο αντιεπιστημονική όσο και αναχρονιστική. Το κάθε λογοτεχνικό έργο, το κάθε ιστορικό γεγονός, το κάθε πολιτισμικό γεγονός, πρέπει να ερμηνεύεται αυστηρά μέσα στο κοινωνικοϊστορικό περιβάλλον που το γέννησε, την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εποχής που το εξέθρεψε και η ερμηνεία οφείλει να είναι πολυπαραγοντική, πολυδιάστατη και απαλλαγμένη από ιδεολογικές προκαταλήψεις και στερεότυπα.

Υποσημειώσεις:

[1] Βλ. <https://genderstudiesgroupdu.files.wordpress.com/2014/08/the-traffic-in-women.pdf>

[2] Βλ. Judith Butler, *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity*, Routledge, New York and London 1990.

[3] Ph. Gaetano, *Money Gender Reassignment Controversy: The John/Joan Case*, στο <https://embryo.asu.edu/pages/david-reimer-and-john-money-gender-reassignment-controversy-johnjoan-case> και Ε. Πολυζόπουλου, *Γεννιέσαι ή γίνεσαι*; David Reimer, στο <https://psychomed.gr/reimer/>

[4]Emilie Lanez, L'expérience tragique du gourou de «la théorie du genre».John Money, le père de la «théorie du genre», l'avait testée sur des jumeaux,31/01/2014 | Le Point, στο http://www.lepoint.fr/societe/l-experience-tragique-du-gourou-de-la-theorie-du-genre-page-2-31-01-2014-1786513_23.php#xtatc=INT-500. Βλ. και ελληνική μετάφραση του άρθρου: Εμιλί Λανέζ, Η τραγική εμπειρία της «θεωρίας του γένους». Ο γκουρού John Money, ο πατέρας της «θεωρίας του γένους», είχε δοκιμάσει σε δίδυμα τη θεωρία του, στο <https://kars1918.wordpress.com/2016/10/16/la-theorie-du-genre/>

[5]Βλ. το άρθρο: «Αναποτελεσματικοί οι “αναστολείς εφηβείας” στα παιδιά που θέλουν να αλλάξουν φύλο, σύμφωνα με το βρετανικό NHS», στο <https://www.skai.gr/news/health/anastoleis-efiveias-anapotelesmatiki-i-ormoniki-agogi-sta-paidia-pou-theloun-na-allaksoun>

[6]Βλ. το άρθρο: «Woke, cancel culture και Τζ. Κ. Ρόουλινγκ», στο <https://www.tovima.gr/print/vimagazino/Woke-cancel-culture-lfkai-tz-k-rooulingk/>

[7]Γ.Μαρτζέλου, Η γέννηση του Υιού και η ελευθερία του Πατέρα κατά την πατερική παράδοση του Δ' αιώνα, στο Πρακτικά Θεολογικού Συνεδρίου με θέμα: «Ο Επουράνιος Πατήρ» (10-13 Νοεμβρίου 1992). Ι. Μητρόπολις Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη 1993,σελ. 289-310.

[8] Ειδοποιός διαφορά είναι η χαρακτηριστική διαφορά που ξεχωρίζει τα μέλη ενός είδους από τα μέλη άλλων ειδών που ανήκουν στο ίδιο γένος. Βλ. <https://el.wiktionary.org/wiki/ειδοποιός> και https://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?start=60&lq= Είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα της έννοιας, το οποίο τη διαφοροποιεί/διακρίνει από τις υπόλοιπες έννοιες, οι οποίες ανήκουν στο ίδιο γένος.Βλ.https://www.ediamme.edc.uoc.gr/ellinoglossi/images/ebooks/i_elliniki_stin_albania.html/page129.html Ο ακριβέστερος και συντομότερος τρόπος για να δώσουμε ορισμό σε μια έννοια είναι με το προσεχές γένος και την ειδοποιό διαφορά. Βλ. <https://blogs.sch.gr/mlagou/2019/12/14/8/>

[9] Ε.Σαρηγιαννίδη, Ούτε ο Μυστικός Δείπνος δεν γλίτωσε από τους ταλιμπάν της woke κουλτούρας!, στο <https://slpress.gr/koinonia/oute-o-mistikos-deipnos-den-glitose-apo-tous-talimpan-tis-woke-koultouras>

[10] Ε.Σαρηγιαννίδη, Ούτε ο Μυστικός Δείπνος δεν γλίτωσε από τους ταλιμπάν της woke κουλτούρας!, στο <https://slpress.gr/koinonia/oute-o-mistikos-deipnos-den-glitose-apo-tous-talimpan-tis-woke-koultouras>

[11] Με τον φιλοσοφικό όρο «ουσιοκρατία» αναφερόμαστε στην οντολογική

πρόταση που δίνει προτεραιότητα στην απρόσωπη, άμορφη και άχρονη ουσία, έναντι του επιμέρους όντος (προσωπικού, ατομικού), το οποίο τελικά εκλαμβάνεται ως κατώτερο, υποδεέστερο, παράγωγο και προϊόν της ουσίας. Βλ. <https://el.wikipedia.org/wiki/Ουσιοκρατία>

[12]Γ. Ρακκά, Ένας ολοκληρωτισμός του ουράνιου τόξου, στο <https://www.epohi.gr/article/49218/h-Woke-koyltoyra-kai-o-politistikos-polemos-gyro-apo-aythn>

[13]Ε.Σαρηγιαννίδη, Οι Woke θέλουν να ξαναγράψουν τον πολιτισμό! – Τελευταίο θύμα τους ο Καραγάτσης, στο https://slpress.gr/idees/oi-Woke-theloun-na-xanagrapoun-ton-politismo-teleftaio-thima-tous-o-karagatsis/#google_vignette

[14] Γ. Πανόπουλου, Η Woke σχέση που απειλεί τον Δυτικό κόσμο, στο <https://gpanleo.substack.com/p/Woke>

[15] Βλ. το άρθρο: Cancel culture: τέλος για 183 αγάλματα και μνημεία, στο <https://www.athensvoice.gr/epikairota/diethni/718051/cancel-culture-telos-gia-183-agalmata-kai-mnimeia/>

[16] Η. Γιαννακόπουλου, Οι κλασσικές σπουδές στο θυσιαστήριο της “πολιτικής ορθότητας”, στο <https://culturepoint.gr/oi-klassikes-spoudes-sto-thysiastirio-tis-politikis-orthotitas/> και Δ.Τριανταφυλλίδη, Τα κακομαθημένα παιδιά της Woke Culture, στο <https://www.liberal.gr/d-triantafyllidis/ta-kakomathimena-paidia-tis-Woke-culture>

(Συνεχίζεται)

Πηγή: pemptousia.gr